

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2014. szeptember 4.*

„Megsemmisítés iránti kereset — Az Európai Unió külső fellépése — Nemzetközi megállapodások — Műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelme — Az Európa Tanács valamely egyezményét érintő tárgyalások — A Tanács és a tagállamok kormányainak képviselői által elfogadott, az Uniónak és tagállamainak a tárgyalásokban való együttes részvételét engedélyező határozat — Az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése — Az Unió kizárólagos külső hatásköre”

A C-114/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt 2012. március 1-jén,

az **Európai Bizottság** (képviseli: F. Castillo de la Torre, P. Hetsch és L. Gussetti, valamint J. Samnadda, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek,

támogatja:

az **Európai Parlament** (képviselik: R. Passos és D. Warin, meghatalmazotti minőségben),

beavatkozó,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: H. Legal, J.-P. Hix és F. Florindo Gijón, valamint M. Balta, meghatalmazotti minőségben),

alperes ellen,

támogatják:

a **Cseh Köztársaság** (képviselik: M. Smolek, E. Ruffer és D. Hadroušek, valamint J. Králová, meghatalmazotti minőségben),

a **Németországi Szövetségi Köztársaság** (képviseli: T. Henze, B. Beutler és N. Graf Vitzthum, meghatalmazotti minőségben),

a **Holland Királyság** (képviseli: C. Wissels és J. Langer, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviseli kezdetben: M. Szpunar, B. Majczyna, és M. Drwięcki, valamint E. Gromnicka, később B. Majczyna, M. Drwięcki, és E. Gromnicka, meghatalmazotti minőségben),

* Az eljárás nyelve: angol.

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: C. Murrell, meghatalmazotti minőségben, segítője: R. Palmer barrister),

beavatkozók,

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts (előadó) elnökhelyettes, R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, L. Bay Larsen, Juhász E., A. Borg Barthet, C.G. Fernlund és J. L. da Cruz Vilaça, tanácselnökök, A. Rosas, J. Malenovský, A. Prechal, E. Jarašiūnas, C. Vajda és S. Rodin bírák,

főtanácsnok: E. Sharpston,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. szeptember 24-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. április 3-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Keresetével az Európai Bizottság a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, az Európai Uniónak és tagállamainak az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalásokon való részvételéről szóló, 2011. december 19-i határozat megsemmisítését kéri (a továbbiakban: megtámadott határozat).

Jogi háttér

A nemzetközi jog

- 2 Az előadóművészek, a hangfelvétel-előállítók és a műsorsugárzó szervezetek védelméről szóló, 1961. október 26-án, Rómában létrejött nemzetközi egyezmény (kihirdette: az 1998. évi XLIV. tv.) (a továbbiakban: Római egyezmény) 13. cikkében első alkalommal vezette be nemzetközi szinten a szerzői joggal szomszédos jogokat a műsorsugárzó szervezetek javára, műsoraik rögzítése tekintetében. Ezen egyezmény, amelynek az Európai Unió nem részese, 1. cikkében kimondta a szomszédos jogokról szóló későbbi egyezményekben szintén átvett azon elvet, amely szerint az e jogok jogosultjainak biztosított védelem nem érintheti azokat a jogokat, amelyekkel a szerző a műsor keretében sugárzott, a hangfelvétel-előállítók által rögzített, vagy az előadóművészek által előadott műre vonatkozóan rendelkezik.
- 3 A Kereskedelmi Világszervezetet (WTO) létrehozó, 1994. április 15-én Marrakeshben megkötött – a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal jóváhagyott – egyezmény 1. C) mellékletét képező, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás (HL L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; a továbbiakban: TRIPs Megállapodás) 14. cikkének (3), (5) és

(6) bekezdésében a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogait is szabályozza. Ezen egyezmény a Római egyezményhez hasonlóan kizárólag a vezeték nélkül történő klasszikus műsorsugárzásra vonatkozik.

- 4 A maguk részéről a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) Szerzői Jogi Szerződése, valamint a WIPO Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződése, amelyeket Genfben 1996. december 20-án fogadtak el, és amelyeket az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hagyott jóvá, a szerzők, a hangfelvétel-előállítók és az előadóművészek jogait megerősítik az új digitális technológiák összefüggésében, a műsorsugárzó szervezetek jogait azonban nem.

Az uniós jog

A 2006/115/EK irányelvvel kodifikált 92/100/EGK irányelv

- 5 A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv (HL L 346., 61. o.) az uniós jogban első alkalommal szabályozta a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogait. Ezen irányelvet kodifikálta és hatályon kívül helyezte a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról [helyesen: a szellemi tulajdon területén a bérleti jogról, a haszonkölcsönzési jogról és a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról] szóló, 2006. december 12-i 2006/115/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (kodifikált változat) (HL L 376., 28. o.).

- 6 A 2006/115 irányelv „A rögzítés joga” című 7. cikkének (2) és (3) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezik:

„(2) A tagállamok biztosítják a műsorsugárzó szervezetek számára a kizárólagos jogot sugárzott műsoraik rögzítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, függetlenül attól, hogy a közvetítés vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.

(3) A kábeles műsorszolgáltató szervezeteket nem illeti meg a (2) bekezdésben biztosított jog, amennyiben kábel útján kizárólag továbbközvetítik a műsorsugárzó szervezetek sugárzott műsorait”.

- 7 Az említett irányelv „A nyilvánossághoz történő közvetítés és sugárzás” című 8. cikkének (3) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A tagállamok a műsorsugárzó szervezetek számára kizárólagos jogot biztosítanak sugárzott műsoraik vezeték nélküli sugárzásának, illetve nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, amennyiben e közvetítés olyan helyiségben történik, amely belépti díj ellenében hozzáférhető a nyilvánosság számára”.

- 8 Ugyanezen irányelvnek „A terjesztés joga” című 9. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok biztosítják a kizárólagos jogot arra, hogy az alábbi a)–d) pontban felsorolt, védelem alatt álló teljesítményeket, illetve azok többszörözött példányait adásvétel útján vagy egyéb módon a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék (a továbbiakban: terjesztési jog):

[...]

d) a műsorsugárzó szervezeteknek műsoraik rögzítése tekintetében, a 7. cikk (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

(2) A terjesztési jog a Közösségen belül az (1) bekezdésben foglalt védelem alatt álló teljesítmények tekintetében csak a jogosult által vagy az ő hozzájárulásával más által végzett Közösségen belüli első eladás által merül ki.

(3) A terjesztési jog az I. fejezet rendelkezéseit – így különösen az 1. cikk (2) bekezdését – nem érinti.

(4) A terjesztési jog átruházható, átengedhető, illetve felhasználási szerződés tárgyát képezheti”.

9 A 2006/115 irányelv 10. cikke meghatározza azokat az eseteket, amikor a tagállamok e különböző jogok korlátozásáról rendelkezhetnek.

10 Az említett irányelv 12. cikke értelmében „[a] szomszédos jogok ebben az irányelvben foglalt védelme nem érinti és nem korlátozza a szerzői jogok védelmét”.

A 93/83/EGK irányelv

11 A műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogait a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról szóló, 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK tanácsi irányelv (HL L 248., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 134. o.) is szabályozza.

12 Az említett irányelv „Fogalm meghatározások” című 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja az alábbiak szerint rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában »műholdas [helyesen: műhold útján történő] nyilvánossághoz közvetítés« az a cselekmény, amikor a műsorsugárzó szervezet ellenőrzése és felelőssége mellett a nyilvánosság általi vételre szánt műsorhordozó jeleket a műhold felé, majd onnan a Föld felé vezető megszakítatlan közvetítési láncba juttatják”.

13 Ugyanezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése a műholdas nyilvánossághoz közvetítés esetében a műsorsugárzó szervezetek jogainak védelme tekintetében a későbbiekben a 2006/115 irányelvvel kodifikált és hatályon kívül helyezett 92/100 irányelv releváns rendelkezéseire hivatkozik. Az említett 4. cikk (2) bekezdésében pontosítja, hogy az (1) bekezdés alkalmazásában, vezeték nélküli sugárzásnak az utóbbi irányelvben alkalmazott fogalmába beleértendő a műhold útján történő nyilvánossághoz közvetítés is.

14 A 93/83 irányelv 5. cikke úgy rendelkezik, hogy „[a] szerzői joggal szomszédos jogok ebben az irányelvben foglalt védelme nem érinti és semmilyen módon nem befolyásolja a szerzői jogok védelmét”.

A 2001/29/EK irányelv

15 Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) szintén szabályozza a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogait.

16 Ezen irányelvnek „A többszörözési jog” című 2. cikke kimondja:

„A tagállamok biztosítják a közvetett vagy közvetlen, ideiglenes vagy tartós, bármely eszközzel vagy formában, egészben vagy részben történő többszörözés engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát:

[...]

e) műsorsugárzó szervezetek számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.”

17 Az említett irányelvnek „A művek nyilvánossághoz közvetítésének, valamint a védelem alatt álló egyéb teljesítmények nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tételének joga” című 3. cikke az alábbiak szerint rendelkezik:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékes vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

(2) A tagállamok biztosítják a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tétel engedélyezésének, illetve megtiltásának kizárólagos jogát akár vezetékes akár vezeték nélküli, illetve oly módon történő hozzáférhetővé tétel esetében is, amikor a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg:

[...]

d) a műsorsugárzó számára műsoraik rögzítése tekintetében függetlenül attól, hogy a műsor közvetítése vezeték útján vagy vezeték nélkül történik, ideértve a kábelen keresztül vagy műhold útján történő közvetítést is.

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben foglalt jogok nem merülnek ki a nyilvánossághoz közvetítés vagy a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétel egyetlen, e cikkben említett cselekménye révén sem”.

18 Ugyanezen irányelv 5. cikke pontosítja azokat az eseteket, amikor a tagállamok a többszörözési jog alól kivételeket, illetve korlátozásokat állapíthatnak meg.

19 A 2001/29 irányelv 6. cikke szabályozza a „műszaki intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségeket”.

20 Az említett irányelv 7. cikke szabályozza a „jogkezelési adatokkal kapcsolatos kötelezettségeket”.

21 Ugyanezen irányelv 8. cikke, amely a „Szankciók és jogorvoslatok” címet viseli, kimondja:

„(1) A tagállamok az irányelvben foglalt jogok és kötelezettségek megsértése esetére megfelelő szankciókról és jogorvoslatokról rendelkeznek, továbbá minden szükséges intézkedést megtesznek e szankciók és jogorvoslatok alkalmazásának biztosítása érdekében. Az előírt szankciók hatékonyak, arányosak és visszatartó erejűek kell, hogy legyenek.

(2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy azok a jogosultak, akiknek érdekeit a tagállam területén végzett jogsértő tevékenység érinti, kártérítési igényvel élhessenek és/vagy ideiglenes intézkedést, illetve szükség esetén a 6. cikk (2) bekezdésében említett jogsértő anyagok, eszközök, termékek vagy alkatrészek lefoglalását kérhessék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessék az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe”.

A 2004/48/EK irányelv

- 22 A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.) 1. cikkében úgy rendelkezik, hogy ezen irányelv „azokról az intézkedésekről, eljárásokról és jogorvoslatokról szól, amelyek a szellemi tulajdonjogok érvényesítésének biztosításához szükségesek”.
- 23 Az említett irányelv 2. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az irányelv nem érinti „a szellemi tulajdonjogok megsértéshez kapcsolódó büntetőeljárásokra és büntetésekre vonatkozó tagállami rendelkezéseket”.

A 2006/116/EK irányelv

- 24 A szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejéről szóló, 2006. december 12-i 2006/116/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 372., 12. o.), amely kodifikálta és hatályon kívül helyezte a szerzői jog és egyes szomszédos jogok védelmi idejének összehangolásáról szóló, 1993. október 29-i 93/98/EGK tanácsi irányelvet (HL L 290., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 141. o.), 3. cikkének (4) bekezdésében az alábbiak szerint rendelkezik:

„A műsorsugárzó szervezetek jogai az első sugárzástól számított 50 évig részesülnek védelemben, függetlenül attól, hogy a sugárzás vezetékes úton vagy vezeték nélkül, kábelen keresztül vagy műhold útján történik”.

A jogvita előzményei

Az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalások

- 25 2002. szeptember 11-én az Európa Tanács elfogadta a Rec(2002)7 számú, a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogai védelmének fokozásáról szóló ajánlását (a továbbiakban: 2002. évi ajánlás).
- 26 2008. február 20-i határozatával az Európa Tanács miniszteri bizottsága arra utasította a médiaügyi és új kommunikációs szolgáltatásokkal foglalkozó operatív bizottságot, hogy értékelje az ilyen jogok megerősítésének megvalósíthatóságát. 2008. szeptember 25-én a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelmével foglalkozó eseti vizsgálócsoport az Európa Tanács e védelemről szóló esetleges egyezményére vonatkozó emlékeztetőt készített (a továbbiakban: 2008. évi emlékeztető).
- 27 Az említett emlékeztető tartalmazza „Az új jogi eszköz előkészítése során vizsgálandó lehetséges kérdések listája” című mellékletet, amely az alábbiakat tartalmazza:

„Bevezető és általános rendelkezések

- Kapcsolat más egyezményekkel és nemzetközi szerződésekkel
 - Meglévő kötelezettségek
 - Jövőbeni kötelezettségek

- Kapcsolat a szerzői jogokkal vagy a műsorokra vonatkozó szomszédos jogokkal
- Fogalom meghatározások
- Kapcsoló elvek
- Nemzeti elbánás

II. A védelem tartalma

- A rögzítés joga
- A többszörözés joga
- A továbbközvetítés joga
- A hozzáférhetővé tétel joga
- A nyilvánossághoz közvetítés joga
- A terjesztés joga
- Műsorhordozó jeleknek a nyilvánosság részére történő műsorsugárzást megelőző védelme
- Korlátozások és kivételek
- Védelmi idő
- Műszaki intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségek
- Jogkezelési adatokkal kapcsolatos kötelezettségek
- Jogok tiszteletben tartása

III. Záró rendelkezések”. (nem hivatalos fordítás)

- 28 A 2008. évi emlékeztetőre tekintettel a médiaügyi és új kommunikációs szolgáltatásokkal foglalkozó operatív bizottság 2009. május 27-én, úgy határozott, hogy jóváhagyja az eseti konzultációs csoportnak a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelmére vonatkozó megbízását, majd a 2009. október 20–23-i ülésén az Európa Tanács e védelemre vonatkozó egyezményének kidolgozására irányuló munkálatok folytatása mellett döntött.
- 29 Az említett csoport megalakulását megelőzően 2010. január 28. és 29. között konzultációs találkozót tartottak ugyanezen csoport jövőbeni munkájának előkészítése érdekében. Ezen találkozón alapján beszámolót készítettek (a továbbiakban: 2010. évi beszámoló).

A megtámadott határozat

- 30 2011. február 9-én a Bizottság ajánlást nyújtott be a Tanács részére olyan tanácsi határozat elfogadására, amely felhatalmazza a Tanácsot az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelméről szóló jövőbeni egyezményének megtárgyalására.

31 2011. december 19-én a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői elfogadták a megtámadott határozatot, amelyről 2011. december 21-én értesítették a Bizottságot.

32 A megtámadott határozat a következőképpen rendelkezik:

„A Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői,
tekintettel az [EUM-Szerződésre] és különösen annak 218. cikke (3) és (4) bekezdésére,
tekintettel a Bizottság ajánlására,

MIVEL:

- (1) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az Unió nevében – az Unió hatáskörébe tartozó kérdések tekintetében, és azon kérdések tekintetében, amelyekre nézve az Unió szabályokat fogadott el – részt vegyen az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalásokon.
- (2) Csak annyiban helyénvaló a tagállamoknak saját nevükben részt venni a tárgyalásokon, amennyiben a tárgyalások során felmerülő kérdés a hatáskörükbe tartozik. Az Unió külső képviselete egységességének biztosítása érdekében a tagállamoknak és a Bizottságnak szorosan együtt kell működnie a tárgyalási folyamat során.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy részt vegyen az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalásokon, és hogy ezeket a tárgyalásokat az Unió nevében, az Unió hatáskörébe és az uniós szabályozás hatálya alá tartozó kérdések tekintetében, a szellemi tulajdonnal foglalkozó munkacsoporttal (szerzői jogok) (a továbbiakban: különbizottság) konzultálva lefolytassa.
2. A Bizottság az említett tárgyalásokat az e határozat mellékletében foglalt tárgyalási irányelvekkel és/vagy a különbizottságban kifejezetten az e tárgyalások céljából kialakított uniós álláspontokkal összhangban folytatja.
3. Amennyiben a tárgyalások tárgya a tagállamok hatáskörébe tartozó kérdés, az elnökség teljes körűen részt vesz a tárgyalásokon, és azokat a tagállamok nevében egy előzőleg elfogadott közös álláspont alapján folytatja. Ha nem sikerül közös álláspontot elfogadni, a tagállamok – a (4) bekezdés sérelme nélkül – jogosultak függetlenül felszólalni és szavazni az adott kérdést illetően.
4. A Bizottság és a tagállamok a tárgyalási folyamat során szorosan együttműködnek annak érdekében, hogy az Uniót és tagállamait nemzetközi szinten egységesen képviseljék.
5. A Bizottság és/vagy az elnökség gondoskodik arról, hogy a tárgyalásokkal kapcsolatos dokumentumokat kellő időben eljuttassák a tagállamokhoz. Az egyes tárgyalási fordulókat megelőzően és követően nyílt és átlátható módon jelentést tesznek a Tanácsnak és/vagy a különbizottságnak a tárgyalások eredményéről, és adott esetben minden olyan problémáról, amely a tárgyalások során esetleg felmerül.

2. cikk

Ennek a határozatnak a Bizottság a címzettje”.

33 A megtámadott határozat melléklete az alábbiak szerint határozza meg a tárgyalási irányelveket:

„1. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a műsorsugárzó szervezetek jogainak védelmére vonatkozóan az Európa Tanács által javasolt egyezménytervezet olyan megfelelő rendelkezéseket tartalmazzon, amelyek lehetővé teszik, hogy az [...]Unió annak szerződő felévé váljon.

2. A Bizottság a tárgyalásokat oly módon folytatja, hogy a tervezett rendelkezések összeegyeztethetők legyenek a [...] 2006/115[...] irányelvvel, a [...] 2006/116[...] irányelvvel, a [...] 93/83[...] irányelvvel, valamint [a] 2001/29[...] irányelvvel, továbbá az Európai Unió és tagállamai által a WTO égisze alatt a [szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás] keretében vállalt kötelezettségekkel.

3. Ezek a tárgyalási irányelvek a tárgyalások folyamán elért eredményekkel összhangban kiigazíthatók”.

34 A megtámadott határozat elfogadásával kapcsolatos nyilatkozat értelmében a Bizottság az említett elfogadáshoz vezető eljárás során mindvégig azt állította, hogy az Unió e tárgykörben kizárólagos hatáskörrel rendelkezik, és ellenezte a Tanács és a tagállamok kormányainak képviselői által elfogadott „hibrid aktus” elfogadását.

A felek kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

35 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.

36 A Tanács a kereset elutasítását és a Bizottságnak a költségek viselésére való kötelezését kéri.

37 A Bíróság elnöke 2012. augusztus 14-i végzésével engedélyezte a Cseh Köztársaságnak, a Németországi Szövetségi Köztársaságnak, a Holland Királyságnak, a Lengyel Köztársaságnak, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen ügybe történő beavatkozását, az Európai Parlamentnek pedig a Bizottság kérelmeinek támogatása végett történő beavatkozását.

A keresetről

Az elfogadhatóságról

38 Anélkül, hogy formálisan elfogadhatatlansági kifogást emelt volna, a Tanács, amelyet a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Holland Királyság támogat, annak vizsgálatára kéri a Bíróságot, hogy a kereset annyiban, amennyiben részben olyan határozatra vonatkozik, amelyet a tagállamok képviselői kormányaik képviselőiként, nem pedig a Tanács tagjaként fogadtak el, a Bíróság által gyakorolt, az EUMSZ 263. cikkben szabályozott bírósági felülvizsgálat körébe tartozik-e.

39 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a megsemmisítés iránti kereset benyújtásának lehetősége az intézmények által hozott valamennyi joghatással rendelkező aktus ellen – annak formájától és természetétől függetlenül – rendelkezésre kell, hogy álljon (Bizottság kontra Tanács – ún. „AETR”

ítélet, 22/70, EU:C:1971:32, 42. pont; Parlament kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-181/91 és C-248/91, EU:C:1993:271, 13. pont, valamint Bizottság kontra Tanács ítélet, C-27/04. EU:C:2004:436, 44. pont).

- 40 A jelen ügyben a megtámadott határozatot, amely joghatással rendelkezik az Unió és a tagállamok, valamint az uniós intézmények egymás közötti viszonyában, az EUMSZ 218. cikk (3) és (4) bekezdése alapján fogadták el.
- 41 Egyébiránt, abból, hogy a megtámadott határozat magában foglalja az egyrészt a Bizottság, másrészt a tagállamok és a Tanács, valamint a Tanács elnöksége részére adott tárgyalási felhatalmazást, szükségképpen az következik, hogy a Tanács részt vett ezen felhatalmazások némelyikének megadásában. Következésképpen a kereset a megtámadott határozat egésze vonatkozásában elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 42 A Bizottság keresete alátámasztására négy jogalapot terjeszt elő.
- 43 Az első jogalap az EUMSZ 2. cikk (2) bekezdésének és az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének megsértésén alapul. A további három jogalapot, amelyekre az Unió jelen ügyben fennálló hatásköreinek kizárólagos vagy megosztott jellegétől függetlenül hivatkozik, a Bizottság egyenként az alábbiakra alapítja: a másodikat a nemzetközi megállapodások Unió általi megtárgyalására vonatkozó felhatalmazással kapcsolatos eljárások és feltételek megsértésére, a harmadikat az EUMSZ 218. cikk (8) bekezdésében szereplő, a Tanácson belüli szavazásra vonatkozó szabályok megsértésére, a negyediket pedig a Szerződésben meghatározott célkitűzések megsértésére, valamint az EUSZ 13. cikkben kimondott lojális együttműködés elve tiszteletben tartásának elmulasztására.

Az első jogalapról

– A felek érvei

- 44 Első jogalapja keretében a Bizottság, amelyet a Parlament támogat, arra hivatkozik, hogy az AETR ítélet (EU:C:1971:32) alapján kialakított, és jelenleg az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésében kodifikált ítélkezési gyakorlat alapján az Unió kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik abban az esetben, ha – mint a jelen ügyben is – a nemzetközi kötelezettségvállalások legalábbis jelentős részben az általa létrehozott közös szabályok alkalmazási körébe tartoznak.
- 45 Először is a Bizottság és a Parlament előadja, hogy az Európa Tanács körében a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelméről folyó tárgyalások különösen az e területre vonatkozó uniós vívmányokra támaszkodnak. A 2008. évi emlékeztető mellékletében megnevezett különböző elemeket áttekintve, azok láthatóvá teszik azon okokat, amelyek miatt e tárgyalások annak veszélyével járnak, hogy érintik az e területhez tartozó közös uniós szabályokat, beleértve azt az esetet is, hogy olyan körülményekre vonatkoznak, amelyek tekintetében ezen emlékeztető szövege alapján az említett vívmányok meghaladására irányulnak.
- 46 A Bizottság megállapítja, hogy amennyiben jogoknak az uniós jog által fokozatosan létrehozott összessége – mint a jelen ügyben is – előrehaladott szakaszba érkezik, és a tervezett nemzetközi megállapodás célja az érintett jogosultak védelmének az e jog körébe jelenleg nem tartozó, annak határát alkotó szempontok tekintetében történő megszilárdítása, sőt mellékesen annak javítása, az Uniónak kizárólagos hatáskörrel kell rendelkeznie.

- 47 Másodszor a Bizottság, amelyet e tekintetben a Parlament támogat, arra hivatkozik, hogy az Unió olyan összefüggő szabályösszességet fogadott el, amely túlmegy a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogait a belső piac megfelelő működésének biztosítása érdekében szabályozó egyszerű minimum-előírásokon. Azon körülmény, hogy e szabályozás nem minősül teljes harmonizációnak, és a tagállamokra hagyja az érintett terület egyes vonatkozásainak szabályozását, nem ellentétes azzal, hogy az Unió hatásköre e területen kizárólagos jellegű legyen.
- 48 A Bizottság harmadszor azt állítja, hogy a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogai, ahogyan azokat az uniós jog szabályozza, a szellemi tulajdon körébe tartozó szabályok olyan összefüggő és kiegyensúlyozott összességébe tartoznak, amelynek rendeltetése az Unió jogrendje egységének e területen való megőrzése. E feltételek mellett és tekintettel az említett műsorsugárzó szervezetek, valamint a szellemi tulajdonjogok egyéb jogosultjainak jogai és tevékenységei között fennálló szoros kapcsolatra, az előbbiek vagy az utóbbiak jogainak bármilyen módosítása befolyásolja az uniós szabályozás egészének értelmezését és alkalmazását.
- 49 A Tanács, amelyet a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Holland Köztársaság, a Lengyel Köztársaság és az Egyesült Királyság támogat, arra hivatkozik, hogy az Európa Tanács jövőbeni egyezménye az Unió és a tagállamok között megosztott hatáskörbe tartozó területet, azaz a belső piac területét érinti, amely magában foglalja a szellemi tulajdon védelmét. Következésképpen mind az Uniónak, mind a tagállamoknak részt kell venniük az eljövendő tárgyalásokon, és a folyamat valamennyi szakaszában szorosan együtt kell működniük az Unió külső képviselője egységének biztosítása érdekében. A megtámadott határozatnak éppen ez a célja.
- 50 A Tanács és az említett tagállamok arra hivatkoznak, hogy az a körülmény, miszerint a tervezett nemzetközi megállapodás egy – akár jelentős – része az Unió közös szabályai által lefedett területhez tartozik, nem elegendő azon következtetés levonásához, hogy az Uniónak az e megállapodás megtárgyalása tekintetében fennálló hatásköre kizárólagos. E következtetés csak az érintett uniós szabályok jellegének és tartalmának, valamint az említett szabályok és tervezett megállapodás közötti kapcsolat pontos és konkrét elemzése révén vonható le, ami láthatóvá tenné, hogy az utóbbi megállapodás érintheti-e az említett szabályokat, vagy megváltoztathatja-e azok alkalmazási körét.
- 51 Ugyanezen felek arra is hivatkoznak, hogy az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének utolsó tagmondatát az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, a megosztott hatáskörök gyakorlásáról szóló (25.) jegyzőkönyvvel együttesen kell értelmezni
- 52 A Tanács, a Holland Királyság és az Egyesült Királyság hozzáteszi, hogy a Lisszaboni Szerződés aláírói az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének utolsó tagmondatában az AETR-ítélet (EU:C:1971:32) alapján kialakított, az 1/03. sz. vélemény (EU:C:2006:81) által egyértelművé tett ítélkezési gyakorlatot kívánták kodifikálni, és nem kívánták a Bíróság által különösen a 2/91. sz. véleményben (EU:C:1993:106) és a Bizottság kontra Dánia ítéletben (C-467/98, EU:C:2002:625) alkalmazott, „az uniós szabályok által jelentős részben már szabályozott tárgykör” szempontot alkalmazni.
- 53 Ezen általános megállapításokra tekintettel a Tanács, a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Holland Köztársaság, a Lengyel Köztársaság és az Egyesült Királyság vitatja, hogy az Unió a jelen ügyben kizárólagos külső hatáskörrel rendelkezik.
- 54 E tekintetben először is arra hivatkoznak, hogy az Európa Tanács tervezett egyezménye három szempontból is túlmehet a meglévő uniós szabályozáson.
- 55 Először is e tervezett egyezmény biztosíthatja a műsorsugárzó szervezetek kizárólagos jogát műsoraiknak a nyilvánosság számára belépti díj ellenében hozzáférhető helyiségeken kívül történő nyilvánosságához közvetítésére, jöllehet ilyen kizárólagos jogot e szervezetek számára az uniós jog nem ismer el.

- 56 Másodszor szabályozhatja a műsorhordozó jeleknek a nyilvánosság részére történő műsorsugárzást megelőző védelmét (a továbbiakban: a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelek), noha e védelem egyáltalán nem tárgya az uniós jog rendelkezéseinek. Az uniós szabályozás által a szerzők részére műveik tekintetében biztosított jogok ugyanis nem ölelik fel a műsorsugárzó szervezetek ilyen műsorhordozó jelekre vonatkozó jogait.
- 57 Harmadszor az Európa Tanács tervezett egyezményére irányuló tárgyalások olyan büntetőjogi intézkedések bevezetésére vonatkozhatnak, amelyek rendeltetése a szóban forgó jogok tiszteletben tartásának biztosítása, jóllehet ilyen intézkedéseket az uniós közös szabályok nem fednek le.
- 58 A Lengyel Köztársaság hozzáteszi, hogy az is lehetséges, hogy e tervezett egyezmény a „műsorsugárzó szervezetek” fogalmának az uniós jogban elfogadottnál szélesebb körű meghatározását tartalmazza annak érdekében, hogy az kiterjedjen a webes vagy a „simulcast” (analog és digitális műsort párhuzamosan sugárzó) műsorsugárzó szervezetekre.
- 59 Az Egyesült Királysághoz hasonlóan egyébiránt hangsúlyozza, hogy az uniós közös szabályok egyike sem biztosít jelenleg kizárólagos jogot a műsorsugárzó szervezetek számára a vezetékessé továbbközvetítés tekintetében.
- 60 A Tanács, a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság és az Egyesült Királyság hozzáteszi, hogy az Unió kizárólagos külső hatáskörének az utóbbi közös szabályainak hiánya ellenére történő elismerése azzal az indokkal, hogy az érintett nemzetközi megállapodás csak mellékesen terjeszt ki egy uniós szinten fokozatosan bevezetett szabályösszességet, az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdése hatályának jogellenes kiterjesztéséhez vezet, és sérti a hatáskör-átruházás elvét.
- 61 Másodszor a Tanács, a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy az uniós jog a műsorsugárzó szervezetek javára csak minimumszintű, töredékes és az egyéb szellemi tulajdonjogok védelméhez képest kiegészítő harmonizációt valósított meg.
- 62 Harmadszor a Tanács, a Lengyel Köztársaság és az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a szerzői jogra és a műsorsugárzó szervezetek jogaitól eltérő szomszédos jogokra vonatkozó uniós szabályozás teljes mértékben irreleváns annak értékelése szempontjából, hogy a jelen ügyben léteznek-e az érintett területre vonatkozó uniós közös szabályok. E tekintetben a történeti szempontból, valamint a védelem jellegéből és tárgyából adódóan a szerzői jogok és az említett szervezetek jogai között fennálló alapvető különbséget hangsúlyozzák.
- 63 E feltételek mellett az említett szervezetek részére biztosított védelem megerősítése nem érinti a szellemi tulajdonjogok egyéb jogosultjait megillető védelem általános egyensúlyát, sem pedig e jogoknak ezen egyéb jogosultak általi gyakorlását.
- A Bíróság álláspontja
- 64 Az első jogalap lényegében az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének megsértésén alapul.
- 65 Előjáróban meg kell említeni, hogy az Unió kizárólagos külső hatáskörének az említett rendelkezésben meghatározott különböző esetei közül a jelen ügyben kizárólag az e rendelkezés utolsó tagmondatában említett azon eset releváns, amely annak a helyzetnek felel meg, amelyben a nemzetközi megállapodás megkötése „a közös szabályokat érintheti, vagy azok alkalmazási körét megváltoztathatja”.

- 66 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy az említett utolsó tagmondatban használt kifejezések megfelelnek azoknak, amelyekkel a Bíróság az AETR-ítélet (EU:C:1971:32) 22. pontjában meghatározta azon nemzetközi kötelezettségek jellegét, amelyeket a tagállamok a közös intézmények keretein kívül nem vállalhatnak, amennyiben a Szerződés céljainak megvalósítása érdekében uniós közös szabályokat fogadtak el.
- 67 E kifejezéseket ezért a Bíróság által az AETR-ítéletben (EU:C:1971:32) rájuk vonatkozóan adott pontosítások és az említett ítélet alapján kialakított ítélkezési gyakorlat fényében kell értelmezni.
- 68 A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint akkor áll fenn annak kockázata, hogy a nemzetközi kötelezettségvállalások sértik az uniós közös szabályokat, vagy megváltoztatják e szabályok alkalmazási körét, ami alkalmas az Unió kizárólagos külső hatáskörének igazolására, ha e kötelezettségvállalások az említett szabályok alkalmazási köréhez tartoznak (lásd ebben az értelemben: AETR-ítélet, EU:C:1971:32, 30. pont; Bizottság kontra Dánia ítélet, EU:C:2002:625, 82. pont).
- 69 Az ilyen kockázat megállapítása nem feltételezi a nemzetközi kötelezettségvállalások és az uniós szabályozás hatálya alá tartozó tárgykörök közötti teljes egybeesést (lásd ebben az értelemben: 1/03. sz. vélemény, EU:C:2006:81, 126. pont).
- 70 Ahogyan a Bíróság azt többször hangsúlyozta az uniós közös szabályok alkalmazási körét az ilyen kötelezettségvállalások akkor is érinthetik vagy megváltoztathatják, ha az utóbbiak az ilyen szabályok által jelentős részben már szabályozott tárgykörhöz tartoznak (2/91. sz. vélemény, EU:C:1993:106, 25. pont; Bizottság kontra Dánia ítélet EU:C:2002:625, 82. pont, valamint 1/03. sz. vélemény, EU:C:2006:81, 120. és 126. pont).
- 71 Ezenkívül a tagállamok az uniós intézmények keretein kívül nem vállalhatnak ilyen kötelezettségeket még abban az esetben sem, ha nem áll fenn lehetséges ellentmondás e kötelezettségvállalások és az uniós közös szabályok között (lásd ebben az értelemben: 2/91. sz. vélemény, EU:C:1993:106, 25. és 26. pont; Bizottság kontra Dánia ítélet EU:C:2002:625, 82. pont).
- 72 A fenti elemzést nem cáfolja a Tanács, a Holland Királyság és az Egyesült Királyság arra alapított érvelése, hogy az Unió kizárólagos külső hatásköre vonatkozásában a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése óta állítólagosan megszorítóbb koncepciót alkalmaznak.
- 73 A fenti érvelés alátámasztására hivatkozott, a megosztott hatáskörök gyakorlásáról szóló (25.) Jegyzőkönyv ugyanis, amelynek egyetlen cikke kimondja, hogy „amikor az Unió egy adott területen fellép, a hatáskör e gyakorlása kizárólag azokra az elemekre terjed ki, amelyekre a szóban forgó uniós fellépés vonatkozik, és ennek megfelelően nem terjed ki a terület egészére”, e cikk szövegéből következően kizárólag az EUMSZ 2. cikk (2) bekezdését, nem pedig az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdését érinti. Az Unió tagállamokkal megosztott, a Szerződés által ráruházott hatásköre gyakorlásának körét kívánja tehát pontosítani, nem pedig korlátozni az Unió kizárólagos külső hatáskörének tartalmát az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésében említett esetekben, ahogyan azt a Bíróság fent említett ítélkezési gyakorlata világossá tette.
- 74 Ennek kapcsán hangsúlyozni kell, hogy az Unió csak ráruházott hatáskörökkel rendelkezik, és ezért a hatáskör fennállásának – ráadásul kizárólagos hatáskör fennállásának – a tervezett nemzetközi megállapodás és a hatályos uniós jog közötti viszony konkrét elemzéséből levont olyan következtetéseken kell alapulnia, amelyekből kitűnik, hogy e megállapodás érintheti az uniós közös szabályokat, vagy megváltoztathatja azok alkalmazási körét (lásd ebben az értelemben: 1/03. sz. vélemény, EU:C:2006:81, 124. pont).
- 75 Az EU-Szerződés 5. cikkének (1) és (2) bekezdésében kimondott hatáskör-átruházás elvének megfelelően az ilyen elemzés céljából az érintett félnek kell felhoznia az Unió azon külső hatásköre kizárólagos jellegének bizonyítására alkalmas bizonyítékokat, amelyre hivatkozni kíván.

- 76 A jelen ügyben először is meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat egyáltalán nem határozza meg az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló, tervezett egyezményére irányuló tárgyalások tartalmát. E tárgyalások azon elemeit sem azonosítja, amelyek a határozat 1. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió hatáskörébe, 1. cikkének (3) bekezdése értelmében pedig a tagállamok hatáskörébe tartoznak.
- 77 E körülmények között a tervezett tárgyalások tartalmát illetően a jelen elemzés céljából figyelembe kell venni a 2002. évi ajánlást, a 2008. évi emlékeztetőt és a 2010. évi beszámolót, amelyeket a Bizottság első jogalapjának alátámasztása érdekében csatolt az ügy irataihoz, és amelyek tekintetében egyik fél sem vitatta, hogy e vonatkozásban a legutóbbi releváns információkat szolgáltatják.
- 78 A jelen ügyben érintett területet illetően az Európa Tanács e dokumentumai azt jelzik, hogy a szóban forgó tárgyalások a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelméről szóló egyezmény elfogadására irányulnak.
- 79 Ahogyan a 93/83, 2001/29, 2004/48, 2006/115 és 2006/116 irányelvből következik, az említett jogok az uniós jogban harmonizált jogi keretbe tartoznak, amely különösen a belső piac megfelelő működésének biztosítására irányul, és amely azáltal, hogy a technológiai kihívásokhoz, a digitális környezethez és az információs társadalom fejlődéséhez kapcsolódó bizonyos fejleményeket magába épített, a műsorsugárzó szervezetek számára műsoraik vonatkozásában magas szintű és homogén védelmi rendszert hozott létre.
- 80 A fentiekből következik, hogy e szervezetek szomszédos jogainak védelmét, amely az Európa Tanács tárgyalásainak tárgya, a jelen elemzés szempontjából releváns területként kell vizsgálni.
- 81 Az a körülmény, hogy az említett harmonizált jogi keretet olyan különböző jogi eszközök hozták létre, amelyek más szellemi tulajdonjogokat is szabályoznak, nem kérdőjelezi meg e megközelítés megalapozottságát.
- 82 Annak értékelése ugyanis, hogy fennáll-e az uniós közös szabályok megsértésének, vagy azok alkalmazási köre megváltoztatásának veszélye egyes nemzetközi kötelezettségvállalások következtében, nem lehet azon mesterséges elhatárolás függvénye, hogy e szabályok ugyanazon uniós jogi eszközben szerepelnek-e, vagy sem.
- 83 Ily módon a Bíróság különösen a Bizottság kontra Franciaország ítélet (C-239/03, EU:C:2004:598) 27. és 29. pontjában a vizek szennyezéssel szembeni védelmét, az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó nemzetközi megállapodás tárgyát „egy területnek” tekintette annak ellenére, hogy a releváns uniós szabályozást különböző jogi eszközök tartalmazták.
- 84 Miután az érintett terület ily módon pontosításra került, meg kell említeni, hogy a 2008. évi emlékeztető különböző részei, így annak 49., 52., 57. és 78. pontja értelmében az Európa Tanács szóban forgó egyezményének az uniós vívmányokon kell alapulnia, amelyek széles körben kiterjednek a szellemi tulajdonra vonatkozó, így különösen a műsorsugárzó szervezetekkel kapcsolatos anyagi jogra.
- 85 Ahogyan a Tanács és a támogatására beavatkozó tagállamok elismerik, a tervezett tárgyalások számos elemét, amelyek a 2008. évi emlékeztető mellékletében található felsorolásban szerepelnek, az uniós közös szabályok már ténylegesen lefedik.
- 86 Először is az említett felsorolás I. címében megnevezett elemeket illetően a Lengyel Köztársaság kétségkívül azt állítja, hogy a „műsorsugárzó szervezet” fogalma a szóban forgó tervezett egyezmény alkalmazásában olyan széles értelemben határozható meg, hogy az kiterjed a webes és a „simulcast” (analog és digitális műsort párhuzamosan sugárzó) műsorsugárzó szervezetekre.

- 87 Mindazonáltal függetlenül attól a kérdéstől, hogy az új digitális technológiák összefüggésében a vezeték útján vagy vezeték nélkül sugárzott műsorokra a 2001/29 irányelv 2. cikkében és 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában, a 2006/115 irányelv 7. cikkének, (2) bekezdésében és 9. cikke (1) bekezdésének d) pontjában, valamint a 2006/116 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében való hivatkozás, lehetővé teszi-e az ilyen műsorsugárzó szervezeteknek a vizsgált területre vonatkozó uniós közös szabályok hatálya alá való bevonását, mindenesetre tagadhatatlan, ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, hogy az olyan tárgyalás, amely bármilyen módon arra irányul, hogy műsorsugárzó szervezeteket az Európa Tanács tervezett egyezményének hatálya alá vonja különösen azáltal, hogy ezen egyezmény alkalmazásában a „műsorsugárzó szervezetek” fogalom meghatározását a 2010. évi beszámoló 13. pontjában javasoltak szerint „technológiai szempontból semleges” szöveggel fogadja el, átfogó hatással van az ilyen szervezetek szomszédos jogainak védelmével kapcsolatos uniós közös szabályok összességének alkalmazási körére.
- 88 Másodszor a 2008. évi emlékeztető mellékletében szereplő felsorolás II. címében megnevezett elemeket illetően a felek között nem vitatott, hogy a rögzítési joggal, a többszörözési joggal, a nyilvánosság számára való hozzáférhetővé tételhez való joggal, a terjesztési joggal, az e jogok korlátozásaival és kivételeivel, az említett jogok védelmi idejével, a műszaki intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségekkel és a jogkezelési adatokkal kapcsolatos kötelezettségekkel kapcsolatos elemek az uniós közös szabályok hatálya alá tartoznak, és az ezen elemekre vonatkozó tárgyalások érinthetik a közös szabályokat, vagy megváltoztathatják azok alkalmazási körét.
- 89 Ezzel szemben nézetkülönbség van a felek között az említett II. cím alatt említett négy elem, azaz a továbbközvetítés joga, a nyilvánossághoz közvetítés joga, a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelek védelme és a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak érvényesítése kapcsán.
- 90 Ami először is a továbbközvetítési jogot illeti, a Lengyel Köztársaság és az Egyesült Királyság arra hivatkozik, hogy az uniós jog csak minimumharmonizációt hajtott végre, mivel kizárólag a 2006/115 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése értelmében vett, vezeték nélküli továbbközvetítésre utal. Márpedig a szóban forgó tárgyalások ahhoz is vezethetnek, hogy a műsorsugárzó szervezetek részére a vezeték, így különösen az Internet útján történő továbbközvetítés kizárólagos jogát is elismerik.
- 91 E tekintetben meg kell említeni, hogy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése nem olyan helyzetre vonatkozik, amely összehasonlítható a 2/91. sz. vélemény (EU:C:1993:106) 18 és 21. pontjában megállapított helyzettel, amelyben a Bíróság a közösségi rendelkezések és a szóban forgó nemzetközi egyezmény rendelkezéseinek minimumkövetelmény jellege miatt nem ismerte el a Közösség kizárólagos hatáskörét. E rendelkezés ugyanis pontos anyagi jogi hatályt tulajdonít a továbbközvetítési jognak az uniós jogban azáltal, hogy azt a vezeték nélkül történő továbbközvetítésre korlátozza.
- 92 Ahogyan arra a Bizottság hivatkozik, az Európa Tanács tárgyalásai, amelyek, a 2008. évi emlékeztető 54. pontjában javasoltak szerint arra irányultak, hogy e jogot a vezeték vagy Internet útján történő továbbközvetítésére is kiterjesszék, a fentiek miatt megváltoztathatják a továbbközvetítésre vonatkozó uniós közös szabályok alkalmazási körét.
- 93 Következésképpen, ahogyan azt a Bizottság is hangsúlyozza, a műsorsugárzó szervezetek vezeték útján történő továbbközvetítésre vonatkozó jogát, mint olyat már részben lefedik az uniós közös szabályok annak következtében, hogy e szervezetek uniós jog által szabályozott különböző szellemi tulajdonjogai között kölcsönhatás áll fenn. Ahogyan ugyanis a Bíróság az ITV Broadcasting és társai ítéletben (C-607/11, EU:C:2013:147) kimondta, a nyilvánossághoz való közvetítésre vonatkozó kizárólagos jog, amelyet a televíziós műsorsugárzó szervezetek a 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján a szerzői jog által védett műsoraik vonatkozásában élveznek, kiterjed annak kizárólagos jogára, hogy e művek más szervezetek által Internet útján történő továbbközvetítését engedélyezzék vagy megtiltsák.

- 94 Másodsorban a nyilvánossághoz közvetítés joga vonatkozásában a Tanács és a támogatására beavatkozó több tagállam arra hivatkozik, hogy a szóban forgó tárgyalások meghaladhatják az uniós vívmányokat azáltal, hogy a 2006/115 irányelv 8. cikkének (3) bekezdésétől eltérően e jog alkalmazási körét a nyilvánosság számára belépti díj ellenében hozzáférhető helyiségeken kívülre is kiterjesztik.
- 95 E tekintetben a Bizottsághoz hasonlóan meg kell azonban állapítani, hogy sem a 2008. évi emlékeztető, sem pedig a 2010. évi beszámoló nem tartalmaz erre való utalást, és hogy a Tanács és a beavatkozó tagállamok a maguk részéről nem szolgáltattak bizonyítékot állításaik alátámasztására.
- 96 Ellenkezőleg, a 2002. évi ajánlás és különösen az említett ajánlás mellékletében szereplő „Biztosítandó jogok” című rovat f) pontjának, valamint az említett ajánlás indokolásának 24. pontja értelmében a nyilvánossághoz közvetítés jogának hatálya leképezi a Római egyezmény 13. cikkének d) pontjában szereplő rendelkezéseket, mely utóbbi rendelkezés azt a nyilvánosság számára belépti díj ellenében hozzáférhető helyiségekre korlátozza.
- 97 Harmadsorban a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelek védelme vonatkozásában a Tanács és a támogatására beavatkozó több tagállam kétségtelenül helyesen jegyzi meg, hogy a műsorsugárzó szervezetek a hatályos uniós jog alapján nem élveznek kifejezetten e műsorhordozó jelekre vonatkozó védelmet, jöllehet a 2008. évi emlékeztető 41–43. és 54. pontja, valamint a 2010. évi beszámoló 14. pontja értelmében a szóban forgó tárgyalások ilyen védelem létrehozásához vezethetnek e műsorhordozó jeleknek a jogosulatlan kisajátítással vagy felhasználással szembeni sebezhetősége miatt.
- 98 Mindazonáltal, a Bizottság által említett egyik megoldás – amely a 2008. évi emlékeztető 43. pontjának értelmében megfontolásra érdemes –, a „műsorok” fogalmának a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelekre való kiterjesztése oly módon, hogy az utóbbiakat a műsorsugárzó szervezetek részére elismert különböző jogok védelmének körébe vonja, tagadhatatlanul alkalmas arra, hogy átfogóan megváltoztassa az érintett területre vonatkozó uniós közös szabályok alkalmazási körét.
- 99 A Bíróság előtt felhozott további lehetséges megoldásokat, így például a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelek *sui generis* jogi védelmének létrehozását vagy a műszaki intézkedések védelmére vonatkozó rendelkezéseknek a műsorsugárzást megelőző műsorhordozó jelekre történő alkalmazását illetően meg kell állapítani, hogy az azokra történő, a 2008. évi emlékeztetőben vagy a 2010. évi beszámolóban való utalás hiányában, és mivel a Tanács és a beavatkozó tagállamok semmilyen bizonyítékkal nem támasztották alá állításaikat, az említett megoldások e szakaszban hipotetikusnak tűnnek, és ezért nem vehetők figyelembe az Unió jelen ügyben fennálló hatásköre kizárólagos vagy megosztott jellegének meghatározása során.
- 100 Ami negyedszer a műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak érvényesítését illeti, a Tanács és a támogatására beavatkozó több tagállam – noha nem vitatja, hogy az e jogok megsértése esetén alkalmazott szankciókat és jogorvoslatokat az uniós jogban a 2001/29 irányelv 8. cikke, valamint a 2004/48 irányelvben szereplő közös szabályok összessége szabályozza – arra hivatkozik, hogy a szóban forgó tárgyalások az uniós szabályozástól eltérően a szerződő felek arra vonatkozó kötelezettségének létrehozásához vezethetnek, hogy ilyen jogsértések esetén büntetőjogi szankciókat fogadjanak el.
- 101 A Bizottsághoz hasonlóan meg kell azonban állapítani, hogy sem a 2008. évi emlékeztető, sem a 2010. évi beszámoló nem tartalmaz erre vonatkozó utalást, és hogy az előző pontban szereplő állításokat az Európa Tanács eljövendő tárgyalásaival kapcsolatos semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.
- 102 A fenti elemzésből kitűnik, hogy az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek szomszédos jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalások tartalma, ahogyan azt a 2002. évi ajánlás, a 2008. évi emlékeztető és a 2010. évi beszámoló behatárolta, jelentős részben az uniós közös szabályok által lefedett területre tartozik, és e tárgyalások érinthetik az uniós közös szabályokat vagy megváltoztathatják azok alkalmazási körét. Következésképpen az említett tárgyalások az Unió kizárólagos hatáskörébe tartoznak.

103 Következésképpen a megtámadott határozatot az EUMSZ 3. cikk (2) bekezdésének megsértésével fogadták el.

A második, harmadik és negyedik jogalapról

104 Mivel az első jogalap megalapozott, a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy a Bizottság által a keresetének alátámasztásaként hivatkozott többi jogalapot vizsgálni kellene.

A költségekről

105 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a peresztes fél ezt kérte. Mivel a Tanács peresztes lett, és a Bizottság ezt kérte, ezért őt kell kötelezni a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében, amely szerint az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket, a Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság, az Egyesült Királyság és az Európai Parlament maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői által elfogadott, az Európai Uniónak és tagállamainak az Európa Tanács műsorsugárzó szervezetek jogainak védelméről szóló egyezményére irányuló tárgyalásokon való részvételéről szóló, 2011. december 19-i határozatot megsemmisíti.**
- 2) **Az Európai Unió Tanácsát kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) **A Cseh Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az Európai Parlament maga viseli saját költségeit.**

Aláírások